

- боротьби зі злочинністю : матер. міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. – Івано-Франківськ, 2014. – С. 330-334.
5. Колодяжний М. Г. Закон України «Про Національну поліцію» – крок до народу чи повернення в минуле? / М. Г. Колодяжний // Юридичний вісник України. – 2015. – №№ 51-52. – С. 16-17.
 6. Положення о ГООП [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.khai.edu/ru/site/otdel-uchebno-vospitatel.html>. – Заголовок з екрана.
 7. Комісія з профілактики правопорушень у Студентському містечку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.studcity.org/offenses>.
 8. Грамадське формування «Студентський об'єднаний оперативний загін Херсонського державного університету» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dniprorada.kherson.ua/node/908>. – Заголовок з екрана.
 9. Студентська рада [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kntu.net.ua/index.php/rus/content/view/full/10842>. – Заголовок з екрана.
 10. Арлаускайте Р. Коли робота до душі / Р. Арлаускайте [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.npi.gov.ua/uk/publish/printable_article/352659. – Заголовок з екрана.
 11. Могильов запропонував ректорам відродити дружинників [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukranews.com/news/21639.---.uk>. – Заголовок з екрана.

Кернякевич-Танасійчук Ю. В.

Прикарпатський національний університет ім.
Василя Стефаника, доцент кафедри трудового,
екологічного та аграрного права, кандидат
юридичних наук, доцент

ОПТИМІЗАЦІЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ПОЛІТИКИ ЯК ВИМОГА ЧАСУ

Існуючий стан політики Української держави у сфері боротьби зі злочинністю загалом та у сфері виконання покарань зокрема потребує докорінних змін та реформування. Це зумовлено величезною кількістю проблем, які були, є та продовжують виникати в процесі виконання-відбування покарань.

До таких проблем належать: незадовільні умови тримання засуджених та осіб, взятих під варту; неналежна якість медичної допомоги; неналежні умови перевезення; нестача денного світла та свіжого повітря; невинуваті режимні обмеження; нездійснення переходу від казармного до блокового розміщення засуджених; низький рівень організації соціально-виховної та психологічної роботи із засудженими; критичний стан підприємств установ виконання покарань; низькі заробітні плати

та незадовільний стан соціальної захищеності персоналу органів та установ виконання покарань та членів їх сімей тощо.

Незважаючи на визначеність проблем кримінально-виконавчої системи на нормативному рівні в Концепції державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України (далі – Концепція) [1], а також закріплення в Концепції шляхів і способів розв'язання названих проблем, вони продовжують «успішно» існувати.

Як зазначено в Концепції, заходи щодо реформування Державної кримінально-виконавчої служби України передбачається здійснити протягом 2012–2017 років [1]. Залишається сподіватися, що протягом наступних двох років буде докладено більше фізичних та фінансових зусиль задля успішного реформування кримінально-виконавчої системи.

Досягти позитивних та якісних змін та провести реформування системи виконання покарань України можна за допомогою оптимізації кримінально-виконавчої політики.

Процес оптимізації є складовою частиною реформування, його в жодному разі не потрібно відкидати або реалізовувати поодинокі, без погодження із стратегічними завданнями реформування [2].

Під поняттям «оптимізація» розуміють процес надання будь-чому найвигідніших характеристик, співвідношень [3, с. 483].

У сучасному тлумачному словнику української мови термін «оптимізація» визначається, по-перше, як процес вибору найкращого варіанта з можливих, і, по-друге, як процес приведення системи до найкращого (оптимального) стану [4, с. 606].

З врахуванням вищезазначеної дефініції, оптимізація кримінально-виконавчої політики є процесом приведення її до найкращого (оптимального) стану.

Як зауважує Фріс П. Л. кримінально-виконавча політика визначає цілі, принципи, стратегію і напрями функціонування кримінально-виконавчої системи, основні форми і методи реалізації кримінального покарання [5, с. 231]. Тому, оптимізація кримінально-виконавчої політики держави матиме своїм наслідком і приведення кримінально-виконавчої системи до найкращого (оптимального) стану.

Яковець І. С. у своєму монографічному дослідженні оптимізацію процесу виконання кримінальних покарань визначає як обрання та впровадження відповідними суб'єктами такої форми, методів і способів реалізації даного процесу, що забезпечують його ефективність [6, с. 50].

Оскільки система виконання покарань включає в себе і порядок виконання (відбування) покарань [7, с. 23], то оптимізація кримінально-ви-

конавчої системи ок
і оптимізацію проц
органів та установ,

Таким чином,
но-виконавчої сист
функціонування, ш
дами призведе до її

1. Про Концепцію д
мінально-викона
лист. 2012 р. №
Ради України //
show/631/2012

2. Кульчій І. О. Сут
сування в сист
ресурс] // Режис
Gosupravlenie/

3. Словник іншом
Української ра

4. Сучасний тлум
філол. наук, пр

5. Фріс П. Л. До
Фріс // Крими
розвиток та
27 листоп. 20

6. Яковець І. С. Т
кримінальні
с.

7. Кернякевич-Т
конання пок
ної науково
зі злочинніс
ківськ, 201

конавчої системи охоплюватиме в якості самостійних складових частин і оптимізацію процесу виконання-відбування покарань, і оптимізацію органів та установ, діяльність яких спрямована на виконання покарань.

Таким чином, оптимізувавши вищеназвані елементи кримінально-виконавчої системи, можна очікувати на досягнення ефективності її функціонування, що в кінцевому результаті у сукупності з іншими методами призведе до її реформування.

1. Про Концепцію державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України : указ Президента України від 8 лист. 2012 р. № 631/2012 / [Електронний ресурс] / Офіц. сайт Верховної Ради України // Режим доступу до док. : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/631/2012>
2. Кульчій І. О. Сутність понять «реформування» і «оптимізація» та їх застосування в системі виконавчої влади України / І. О. Кульчій [Електронний ресурс] // Режим доступу до док. : http://www.rusnauka.com/7_NND_2009/Gosupravlenie/42603.doc.htm
3. Словник іншомовних слів / За ред. О. С. Мельничука. – К. : Головна редакція Української радянської енциклопедії, 1977. – 776 с.
4. Сучасний тлумачний словник української мови: 100 000 слів / За заг. ред. д-ра філол. наук, проф. В. В. Дубічинського. – Х.: ВД «ШКОЛА», 2009. – 1008 с.
5. Фріс П. Л. До питання про зміст кримінально-виконавчої політики / П. Л. Фріс // Кримінально-виконавча політика України та Європейського Союзу: розвиток та інтеграція : зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 27 листоп. 2015 р.) – К.: Ін-т крим.-викон. служби, 2015. – С. 230-235.
6. Яковець І. С. Теоретичні та прикладні засади оптимізації процесу виконання кримінальних покарань : монографія / І. С. Яковець. – Х.: Право, 2013. – 392 с.
7. Кернякевич-Танасійчук Ю. В. Щодо визначення змісту поняття «система виконання покарань» / Ю. В. Кернякевич-Танасійчук // Матеріали Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «Політика в сфері боротьби зі злочинністю» (м. Івано-Франківськ, 13-14 березня 2015 р.) – Івано-Франківськ, 2015. – С. 21-23.